

KESKENY ÚT

A CSÖMÖRI KATOLIKUS KÖZÖSSÉG IDŐSZAKOS LAPJA

2020. december
VIII. évfolyam
2. szám
a Szeretláng
utódaként

Jézusnál a pásztorokkal

A pásztorok meghívást kaptak a betlehemi jászolhoz, és el is mentek oda örömmel. De vajon csak a kíváncsiság hajtotta őket? Mint azokat az embereket, akik hallják, hogy súlyos baleset történt a másik utcában, és sietnek látni az esetet? Vagy talán azért mentek el a pásztorok, mert valami szépet akartak látni? Ámulni és bámulni akartak? Mint azok az emberek, akik csak azért mennek az éjfél misére, hogy egy szép szertartást láthassanak, hogy karácsonyi élményeiket gyarapíthassák? Vajon milyen céllal mehettek a pásztorok a barlanghoz?

Nézzük meg, ott hogyan viselkedtek, és meg fogjuk kapni a választ kérdésünkre. „Azután, hogy látták (Máriát, Józsefet és a jászolban fekvő gyermeket), azt is elbeszélték, amit nekik a gyermek felől mondtak (...) A pásztorok hazatértek, dicsőítették és magasztalták az Istent mindenért, amit csak hallottak és láttak, úgy, ahogy tudtul adták nekik.” (Lk 2,17.20) Ebből az derül ki, hogy ők igazi, istenfélő

emberekként voltak ott. Elmondták a betlehemi barlangban lévőknek azt, amit az angyal mondott nekik Jézusról. Azt ugyanis más nem hallotta rajtuk kívül. Még Mária és József sem. Tehát megosztották másokkal Isten nekik szóló üzenetét, majd áldották és magasztalták az Urat. Azért fontos ezt kiemelni, mert ezt csak a hívő emberek teszik.

Bár a Szentírás nem mondja el külön, mégis feltelezhetjük, hogy a pásztorok hódoltak a kisded Jézus előtt. Leborulva imádták őt. Örültek eljövetelének, hiszen tisztában voltak jövetelének okával. Eljött az Isten Fia megváltani az emberiséget a bűntől. Amikor hallották az angyal szájából: „Ma született nektek az Üdvözítő Dávid városában” (Lk 2,11), pontosan tudták, kiről van szó. Ismerték a próféták írásait, jövődöléseit, és ők maguk is várták megérkezését. Karácsonyi ünneplésüknek tehát Jézus volt a középpontjában.

A mi karácsonyunk középpontjában Jézus áll? Tényleg őt ünnepeljük ezekben a napokban? Vagy csak egy szép szokást gyakorlunk? Vajon azon felbuzdulva ajándékozunk-e meg szeretteinket, hogy mi is kaptunk egy hatalmas ajándékot a mennyei Atyától, Jézus Krisztust?

Ez az ünnep nem lenne, ha az Atya nem adta volna nekünk Szent Fiát. Erről nem szabad megfeledkeznünk! Letekintett ránk és nyomorúságunkra, megesett rajtunk a szíve és elhatározta, hogy segít rajtunk. Elküldte ide a földre egyszerű Fiát, hogy kimentsen minket a bűnök tengeréből, s eláraszson minket a kegyelmek óceánjával.

Imádjuk, testvérek, a közénk jött Fiúistent! Ne csüggedjünk, hogy nem lehattunk ott annak idején Betlehemben, mert Jézus ma is eljön közénk itt, ebben a szentmisében. Az oltáron már ott van a kenyér és a bor, amelyek át fognak változni az Ő testévé és vérévé, amelyekben számunkra is kézzelfoghatóvá válik. Mi tehát nem a betlehemi istállóhoz megyünk, hanem ide jöttünk a templomba, mert mi itt imádkozhatunk leborulva a megtestesült Igét.

Ady Endre, jól ismert *Kis, karácsonyi ének* című versében leírja, hogy gyermekkorában mennyire ki szeretete volna fejezni Isten iránti szeretetét. Hallgassuk meg a verset:

Tegnap harangoztak,
Holnap harangoznak,
Holnapután az angyalok
Gyémánt-havat hoznak.

Szeretném az Istent
Nagyosan dicsérni,
De én még kisfiú vagyok,
Csak most kezdek élni.

Isten dicséretre
Mégiscsak kiállok,
De boldogok a pásztorok
S a három királyok.

Én is mennék, mennék,
Énekelni mennék,
Nagyok között kis Jézusért
Minden szépet tennék.

Új csizmám a sárban,
Százszor bepiszkolnám,
Csak az Úrnak szerelmemet
Szépen igazolnám.

(Így dúdolgattam én
Gyermek-hittel, bátran,
1883
Csúf karácsonyában.)

Azt hiszem, irigylésre méltó az, ahogyan a költő annak idején Isten iránt érzett. Jó lenne, ha mi is ugyanígy éreznénk! Jó lenne, ha mi is, akár áldozatok árán is, mindig meg akaránk vallani az Úr iránti szeretetünket. Milyen jó lenne!

Imádjuk mi is Jézust, a pásztorokkal. Álljunk közük, és adjunk mi is valami szépet Krisztusnak. Mondjuk, ajánljuk fel neki magunkat: Itt vagyok, Uram! Rendelkezzél velem akaratod szerint! „Új csizmám a sárban, / Százszor bepiszkolnám, / Csak az Úrnak szerelmemet / Szépen igazolnám.”

Pető Gábor plébános

KÖZELKÉP

Vukovich Marci atyáról

Vukovich Márton atya 2020 augusztusában érkezett egyházközségeinkhez, Csömörön a vasárnap esti miséken találkozhatunk vele személyesen.

Mikor dönt el, hogy a papi pályát választod, mi terelgett ebbe az irányba?

– Jól emlékszem arra a pillanatra, amikor meghívott a Jóisten, pedig idén volt 30 éve. Még a dátumot is pontosan tudom: 1990. október 27-én 12 évesen ministráltam, és anynyira vonzott az atya jó kedve, sugárzó boldogsága, hogy én is erre vágytam, ilyen ember akartam lenni.

Amikor megkérdezte, hogy milyen hivatást képzeltem magamnak, rögtön rávágtam, hogy pap szeretnék lenni. Kaptam tőle egy hosszannás imádságos könyvet, a végére ezt az énekszöveget írta:

Édes Jézus, neked élek, édes Jézus, neked halok.

Életemben, halálomban, édes Jézus, tied vagyok.

A Kossuth Lajos Gimnáziumba jártam Sátoraljaújhelyen, de a piarista kollégiumba vettek fel, ott neveltek az atyák. 1997-ben az érettségi után egyből az Esztergomi Hittudományi Főiskolára mentem, ahol 2003-ban diplomáztam. 2004-ben fél év gondolkodási időre Miskolcra mentem a minorita atyákhoz, majd szintén 4 hónap gondolkodásra a pálos atyákhoz Pécsre, de hamar kiderült, hogy a szerzetesrendek szigorúsága nem nekem való.

Úgy tudom, 2009-ben szenteltek pappá, merre vitt az utad az azóta eltelt 11 évben?

– A Váci Egyházmegyébe kerültem kispapként, majd 2006-ban diakónussá és 2009. június 20-án pappá szenteltek. A diakónusi éveimet a hernádi plébánián töltöttem, utána ugyanitt kisegítő lelkészként szolgáltam. 2014-től Újlenygelben, majd 2016–2020 augusztusáig Inárcson tevékenykedtem.

Mi a legszebb emléked a papi szeminárium idejéből?

– Vénusz Gellért atya, aki egyébként Mucza atya tanítványa volt, eggyel fölöttem járt a főiskolán. Az ő barátsága, támogatása nagy hatással volt rám, őt kértem fel arra, hogy a beöltöztési keresztapám* legyen, amikor először vettem fel

* Egy ünnepi szentmise keretén belül a püspök-rektor atya megáldja a ruhákat és minden 2. éves papnövendék beöltözik leendő szolgálatának szent ruhájába. Ebben egy már felsőbb éves papnövendék, ún. beöltöztési keresztapa is segíti.

a reverendát. A papi hivatásban nagyon fontos a közösséghez tartozás és Gellért atya baráti körének nagy a megtartó ereje. Hálás vagyok, hogy én is közéjük tartozhatok, mindig nagy öröm, ha találkozunk, sok segítséget kaptam tőle.

Hogy érzed magad nálunk? Megtaláltad a papi hivatásban azt a boldogságot, amire vágytál?

Nagyon boldog vagyok, sok örömöm van. Kitüntetés számomra, hogy Zsolt püspök úr ide helyezett, és ilyen komoly beosztást kaptam. Rengeteg a papi feladat, sokkal több, mint bárhol, ahol eddig szolgáltam. De ez nem baj, nagyon élvezem, igyekszem, hogy Krisztus sugározzon belőlem. Sokan jönnek hozzám lelki beszélgetésre.

Az én nemzedékemnek – a 40 körüli papoknak – a feladata, hogy teljes mellszélességgel vegye át azt a hagyományt, és kövesse azt az utat, amit elődeink – Mucza atya, Frajna atya, Somlai atya – kitapostak. Nagy a felelősségünk, mert mi váltjuk a nyugdíjba menőket, a stafétabotot tőlük kaptuk meg, de hamarosan a mi generációnk alkotja majd az egyház gerincét.

Advent idején beszélgettünk. Megosztanál velünk egy számodra kedves karácsonyi emléket?

– Budapesten születtem, de szüleim 3 éves koromban elváltak és vidéken nevelőszülőknél nőttem fel. A 2000-es karácsony meghatározó élmény volt és marad számomra, amit édesanyámnál töltöttem, de nagy örömökre édesapám is feljött hozzánk. Abban az évben Rómából kaptam egy ajándékozó edényt, amit Szent II. János Pál pápa áldott meg. Megmutattam édesapámnak, és a szüleim két oldalról megfogták a kezemet, úgy imádkoztunk a fa alatt. Kimondhatatlanul boldogok voltunk. Ahogy a szüleim a kezemet fogták, úgy éreztem, hogy Jézus magához ölelt.

Ezzel az emlékekkel kívánok a csömörieknek kegyelemben gazdag, áldott, békés, vig karácsonyt. Vigadjunk, örüljünk, a kisded Jézus áldása legyen mindnyájunkon!

Héray Katalin

Nagy Éva: Eljövétel

Erőt meríteni a szeretetből

Mély hitéből fakadó alázat, jószágos tekintet, kedves mosoly, jókedv, áradó szeretet – ezek a tulajdonságok jutnak elsőként eszembe Kocsis Csabáról, akinek vendége vagyok, és akihez több, mint két évtizedes ismeretség fűz.

Csaba és imádott felesége Sasvári Annamária, mindenki Zorája otthonában is szeretettel teli a légkör, a konyha felől finom illatok szállnak. Az asztalon pogácsa, sós perec, hókifli – mind a házigazda alkotása. Advent van. Különös hangulatú advent. A pandémia „megengedi” most nekünk, hogy elcsendesedve, magunkba szállva, imádságos lelkülettel várjuk a betlehemi csodát.

Kocsis Csaba néhai, sokunk emlékezetében élénken élő Lontai Lászlóval együtt egyházközségünkben elsőként jelentkezett akolitusi szolgálatra. Csaba 1948-ban Szegeden született, ott töltötte gyermek- és ifjúkorát.

Mi jut eszedbe, ha visszagondolsz a szegedi évekre?

– Szép évek voltak. Szüleim hívő katolikusok, felmenőim között volt apáca és pap is, így értelemszerűen, testvéremmel együtt bennünket is ebben a szellemben neveltek. Bár ez a korszak nem igazán adott lehetőséget a vallásosság nyílt gyakorlására, azért a mi családunk járt templomba. Öcsémekkel elsőáldozók voltunk, később pedig ministránsok lettünk. Templomunk plébánosa, Kovács atya, kiváló pap volt. A ministránsoknak csodálatos kis közösséget hozott létre. Ma is örömmel emlékszem vissza a vasárnap dél-utáni plébániai foglalkozásokra, diavetítésekre, a Szentírás magyarázataira. Azonban az 56-os forradalom után, egyik napról a másikra hirtelen eltűnt, nem tudtunk róla semmit sem. Koholt vádak miatt börtönbe került. Nagyon sajnáltuk, és hiányzott is nekünk. Hamarosan fel is oszlott ez a kis közösség.

Zenei pálya felé indultál...

– A zene iránti érdeklődésem kicsi koromtól kezdődött. Általános iskolás voltam, amikor beiratkoztam a zeneis-

kolába, hegedű szakra. Később felvettek a szegedi konzervatóriumba, de ott már ütőhangszeres szakon folytattam tanulmányaimat. Végül ennél a hangszerrel is maradtam. Zenéltem külföldön, és itthon is, több zenekarban.

Ha jól tudom, a zene nem csak a pályafutásodat határozta meg.

– A zene révén ismertem meg feleségemet is, Sasvári Annamária énekesnőt, akivel a mai napig boldog házasságban élek. Két csodálatos gyermekünk született. Rita lányunk 3 unokával, Olivér fiunk pedig pár hónapja a legkisebb jövevénnyel örvendeztetett meg bennünket. Az aktív zenélést már abbahagytam. Jelenleg templomunk kórusában énekelek, ami számomra tökéletesen kielégíti a zenélés örömét, nem beszélve arról, hogy ezzel még liturgikus szolgálatot is teljesíthetek.

Mikor és hogyan kerültetek Csömörrre?

– Életemben a hobby szintű sport is jelen volt és van. Csömörrre jártam lovagolni, majd itt építkezett a sógorom, Sasvári Sándor. A falu nagyon tetszett, ezért döntöttünk úgy, hogy Csömörrre költözünk 1997-ben.

Hogyan kapcsolódtatok a csömöri katolikus egyházközség életébe?

– Részt vettünk a szentmiséken, egyéb egyházi alkalmakon, több testvérrrel kerültünk jó barátságba. Nagyon megszerettük az akkori plébánost, Mucza Béla atyát. Emlékét ma is a szívemben őrzöm. Nagyon kedveltem a humorát is. Egyik kedves emlékemet el is mesélem. Mucza atya több évig szolgált Algyőn. Amikor kiderült, hogy gyakran járok Szegedre, nagy örömmel mondta, hogy szóljak, ha megyek, mert ő is velem tartana. „Ha mégsem érnék rá, adok egy üres üveget, abban hozzon nekem jóféle szegedi levegőt” – mondta jókedvűen.

Hogyan talált meg az akolitusi szolgálat?

– 2005-ben templomunk akkori plébánosa, Görbe József atya megkérdezte tőlem és Lontai Laci testvérünktől, volna-e kedvünk az akolitus szolgálatra. Örömmel mondtunk mindketten igent. Jelentkeztünk, és a tanfolyam elvégzése után megkezdhettük akolitusi tevékenységet. A két év képzés alatt Lacival sokat voltunk együtt, hosszú, őszinte, mély lelki beszélgetések után, szoros barátság alakult ki köztünk. Váratlanul ért mindannyiunkat hirtelen halála. Azóta is sokszor, nagy szeretettel gondolok rá. Értékes emberek találkoztak. Milyen jól intézi az Úr... Hosszú ismeretségünk idején többször bizonyosodhatam meg arról, milyen értékes ember Kocsis Csaba! Csodáltam, amikor Zora kórházba került. Abban a nehéz időszakban Csaba tökéletesen kezelte a helyzetet: ellátta a két, akkor még iskolás gyermeket, folyamatosan látogatta feleségét. Nagyon aggódott Zoráért, és megállás nélkül imádkozott felesége gyógyulásáért. Jól imádkozott, Zora hamarosan egészségesen tért haza a kórházból. Azóta is csodálatos harmóniában szeretik és támogatják egymást. Csaba minden megpróbáltatást alázattal visel, és imádságos lelkületével le is győzi őket. Jó hallgatni, amikor a gyerekeiről, unokáiról mesél végtelen szeretettel. Egyszer elmesélte nekem, hogy amikor iskolába viszi az unokáit, az autóban közösen imádkoznak, ő pedig a tükörben figyel az átszellemült arcocskákat. És a sok finomság, ami a konyhában kerül ki a kezéből... Dehogy! Inkább az is

a szívéből. Nagypapa mindig kész teljesíteni az unokái kívánságát.

Hogyan élted, éled meg a pandémia idejét?

– A pandémia az én életemet is gyökeresen változtatta meg. Egészségi állapotomra való tekintettel első perctől kezdve komolyan vettem a szakemberek intelmeit, iparkodom felelősen viselkedni. Így szinte állandóan otthon vagyok, de ezt én nem élem meg rosszul. Mindig is szerettem az otthonomat és szerettemmel együtt lenni. Korábban, munkám miatt a megszokottnál is többször voltam távol. Most ez megváltozott. Gyakorlatilag állandóan otthon vagyok, de hála Istennek, nem unatkozom. Mindig is vágytam konyhakertre, de nem volt időm ezzel foglalkozni. Tavasszal felástam a kertet, vejemmel, unokáimmal ültettünk veteményeket. Egész nyáron szedtük a paradicsomot, paprikát, retket... És mivel a hobbim a sütés-főzés, kerestem a különleges recepteket. Minden nap újabb és újabb ételekkel, süteményekkel lelem meg a családot. Most van időm a sportolásra is. A falu szélén lakunk. Régebben a mezőn futottam. Most a „futó utamat” sétálok végig. Meg itthon is vannak sporteszközök, szóval, eltelik a nap. És reménykedem, hogy eljön majd az az idő, amikor újra az Úr szolgálatába állhatok személyesen is, addig pedig naponta beszélgetek vele.

Mit vársz a jövőtől? Vannak terveid?

– Különösebb terveim már nincsenek. Szeretném szembé tenni családom, barátaim, ismerőseim életét, akikkel kapcsolatban vagyok. Hiszem, hogy ebből, a bennünket körülvevő szeretetből tudok erőt meríteni a nehézségek leküzdésére.

A pogácsa finom, a sós percc kiváló! A hókifli vaníliás íze már a karácsonyt idézi... És mindegyikben érezni valami különös zamatot: hogy szívvel és szeretettel készült, mert *Kocsis Csaba* életének minden percében visszaköszönnek Pál apostol szavai: „Szóljak bár az emberek vagy angyalok nyelvén, ha szeretet nincs bennem, olyan vagyok, mint a zenőgő érc vagy pengő cimbalom.” (1Kor 13,1)

Bádiné Tóth Klára

Adventi híradás

Közösségünk hittanos szüleinek vállalásaképp több fény áradt a sötét utcákba, a szépen feldíszített ablakok ünnepi hangulatot varázsoltak advent minden estjére. Az ügyes szervezésnek köszönhetően a csodálók, dicsérők száma a napok számával együtt nőtt.

Szabados Erika és Baczkó Bea hitoktatóinknak érdeme, hogy tanítványaikat bevonták az ünnepi előkészületek még szebbé tételébe. Újdonság volt és meglepetésként hatott, hogy 2., 3., 4., 5., 6. osztályosok, még egy 7.-es is akadt közöttük, felolvasást vállaltak karácsonyi témájú versekből, értékes irodalmi alkotásokból. Kedvesen, mosolygósan, átélve, s ezzel igazán élővé tették az ünnepvárás.

Köszönet és hála érte a hitoktatóknak, Erikának, Beának és a szereplőknek!

KARITÁSZHÍREK

Éves beszámoló

A járványügyi helyzet miatt kihívásokkal teli, fizikailag és mentálisan is rendkívül megterhelő év volt a 2020-as esztendő. Sok bizonytalanság mellett, az egészségügyi kockázat is nehezítette csoportunk működését, ennek ellenére önkénteseink idén is lehetőségeinkhez mérten mindent megtettek annak érdekében, hogy csömöri rászoruló embertársainknak a lehető legtöbb segítséget meg tudják adni.

A transzparencia kiemelten fontos csoportunk működésében, ezért a szokásoknak megfelelően kérem, fogadják sok szeretettel ezt a rövid kis összefoglalót éves tevékenységünkről.

Jelenleg közel 160 fő csömöri lakosú rászorulókat támogatunk, ez mintegy 50 családot jelent.

Élelmiszeradomány

- A Magyar Élelmiszerbank Egyesület jóvoltából idén összesen hat alkalommal, 2.588.596 Ft összértékben tudtunk tartós élelmiszeradományt adni csömöri támogatottak részére.
- A Váci Egyházmegyei Karitás jóvoltából hét alkalommal osztottunk élelmiszercsomagot.
- Húsvét ünnepe előtt az élelmiszergyűjtést a járványhelyzet miatt sajnos le kellett mondanunk, így azt a döntést hoztuk, hogy saját forrásból, a Csömöri Coop áruházból vásárolt, összértékben 547.000 Ft utalványt adunk át, a csömöri templomban (bezárásig) gyűjtött élelmiszerekkel együtt.
- November utolsó hétvégéjén a szokásoknak megfelelően a SZAK-kal összefogva a csömöri Auchan-ban közösen gyűjtöttünk tartós élelmiszert, melynek eredményeként 4.011 kg adomány került a helyi családokhoz karácsony előtt.
- A Német Nemzetiségi Önkormányzat Márton napi gyűjtéséből idős, egyedülálló lakosokat támogattunk.
- Egy helyi termelő felajánlásából idén is több száz tojást kaptunk, és adtunk át a karácsonyi csomaggal együtt.
- December első hétvégéjén az ifjúsági hittanos csoport közreműködésével több, mint 600 kg élelmiszert gyűjtöttünk a csömöri Coop és Príma áruházakban, mely a bőséges karácsonyi csomagunk alapját képezte.

Tűzifaosztás

- Ebben az évben összesen 150 mázsa tűzifát adományoztunk saját forrásból, illetve felajánlásból olyan helyi lakosok részére az otthon melegét biztosítva ott, ahol nincs bevezetve a gáz.

Ruhaadomány

- Folyamatos tevékenység a – jellemzően – gyermekruhák átadása a támogatott nagycsaládosok részére.
- A Katolikus Karitász Orvosmisszió által október hónapban egy kisteherautónyi gyermekruhát nyújtottunk a határon túli magyarul beszélő gyermekek részére.

Gyermektámogatás

- 33 gyermeknek 5–5.000 Ft értékben iskolakezdési támogatást adtunk Auchan utalvány formájában;
- Iskolakezdési támogatás céljából a Váci Egyházmegyei Karitástól 13 x 5.000 Ft értékű Tesco utalvánnyal is támogattuk a gyermekek szüleit.
- Gyermeknapra 41 fiatakorú részére készítettünk és adtunk át egyedi ajándéksomagokat.
- A Mátyás Király Általános Iskola 3/a tanulói és a Német Nemzetiségi Önkormányzat jóvoltából 41 hátrányos helyzetű diák kapott karácsonyi cipősdoboz ajándékot karácsonyra.
- December 6-án vasárnap a gyermekek személyesen találkozhattak Karitás Mikulásunkkal a katolikus templom előtt.

Társadalmi felelősségvállalás

- Ügyeskezüi önkénteseink tavasszal saját készítésű szájmascakat varrtak és juttattak el a helyi támogatott családok részére.
- A csömöri kutyamenhely részére felnőtt és kölyök kutyusok számára vittünk konzerveket és száraz tápokot, megköszönve a menhely önkénteseinek áldozatos munkáját.
- A Váci Egyházmegyei Karitás jóvoltából június hónapban Béres csepp adományt tudtunk átadni idős rászorulóknak részére.

Rendezvények

- A Hájastésza és Fánk sütő fesztiválon a nem helyben sült fánk kategóriában a Hólabda első, Cseresznyés túrófánkunk pedig különdíjas lett.
- Hagyományos jótékonyági Karitás bálunkat a járványhelyzet miatt idén online formában tartottuk meg.
- November, illetve december hónapban elindítottuk az online Karitás aukciót. Ennek bevételeiből fedeztük a téli tűzifa kiadások egy részét.
- 250 Erzsébet-kenyeret ajándékoztunk november 22–23-án a hívek és a támogatott családok körében.
- Az „Egymillió csillag a szegényekért” és a „Tárjátok ki a szíveket” országos kezdeményezések keretében gyűjtöttünk tűzifára.

Kitüntetés

- Több száz Karitás csoport, több tízezer önkéntese közül Endrédy Miklós, a Csömöri Karitás egyik alapító és oszlopos tagja a 2020-as évi országos CARITAS HUNGARICA díjban részesült.

Bárki, felekezettől, életkortól, nemtől függetlenül, aki úgy érzi, hogy szeretne segíteni alkalmanként vagy rendszeres jelleggel a csömöri hátrányos helyzetű családoknak, az jelentkezzen valamelyik elérhetőségünkön!

A koronavírus miatti helyzetben anyagi forrásunk jelentősen megcsappant, minden támogatásra szükségünk lenne. Kérjük, aki teheti, támogassa munkánkat! Köszönjük.

Szívből köszönjük önkénteseink áldozatos munkáját, és a kedves felajánlók nagylelkű támogatásait.

Áldott, boldog, békés új esztendőt kívánunk!

Bankszámlaszám: Csömöri Római Katolikus Egyházközségért Alapítvány **65100242-11405870 Közlemény: karitás**

Honlap: www.csomorplebania.andocsi.hu/közösségek

Facebook: Csömöri Szent Rita Karitás Közösség

Szent Rita Karitás Közösség

Betlehem – a kenyér háza

A Jeruzsálemtől mintegy 10 kilométerre Déltre fekvő város egy 777 méter magas dombon épült. Neve ősi eredetű, az egyiptomi Amarnában fellelt agyagtáblák irattárából származó ún. amarnai levelekben Bét Lahama néven említik, mint Urusalaim (Jeruzsálem) térségének egyik városát. Jelentése „a kenyér háza”. A rómaiak, szamaritánusok, perzsák, arabok hódításait követő keresztes háborúk, majd a modern kor borzalmas térnyerő háborúit is valami csoda folytán átélte legnevezetesebb épületet, a Születés Templomát Nagy Konstantin építtette 327-ben. Ez az erődszerű templom azon a helyen magasodik, ahol a leghíresebb próféta jövendölés Jézus Krisztus megszületésével teljesedett be. „Te, Betlehem, Júda földje, semmiképp se vagy legkisebb Júda fejedelmi városai között, mert belőled támad majd a fejedelem, aki pásztora lesz népeinek.”

„Kívánjuk, hogy a betlehemi csodát, Isten hozzánk lehajló szeretetét megtapasztalhassuk a karácsonyfánk alatt.”

(Forrás: Kurir)

Itt van a szép karácsony

Itt van a szép, víg karácsony,
Élünk dión, friss kalácson:
mennyi finom csemege!
Kicsi szíved remeg-e?

Karácsonyfa minden ága
csillog-villog: csupa drága,
szép mennyei üzenet:
Kis Jézuska született.

Jó gyermekek mind örülnek,
kályha mellett körben ülnek,
aranymese, áhitat
minden szívet átitat.

Pásztorjátsszók be-bejönnek
és kántálva ráköszönnek
a családra. Fura nép,
de énekük csodaszép.

Tiszta öröm tüze átég
a szemeken, a harangjáték
szól, éjféli üzenet:
Kis Jézuska született!

Dsida Jenő

Viccek

Ferike és Katika karácsonyra ajándékba megkapja a képes Bibliát. Nézegetik, nézegetik, a Madonna a Kisjézussal című képnél megkérdezi Ferike a testvérét:

– Hol van Jézus apukája?

Katika elgondolkozva nézi a képet:

– Biztosan ő fényképezett.

Két skót beszélget:

– Képzeld, az én feleségem születésnapja és a névnapja is karácsonyra esik.

– Nohát, micsoda véletlen!

– Dehogyan véletlen! Mit gondolsz, miért pont őt vettem feleségül?

Szenteste összeül a család, és az ajándékokat bontogatják. Az anyós sikoltva felkiált:

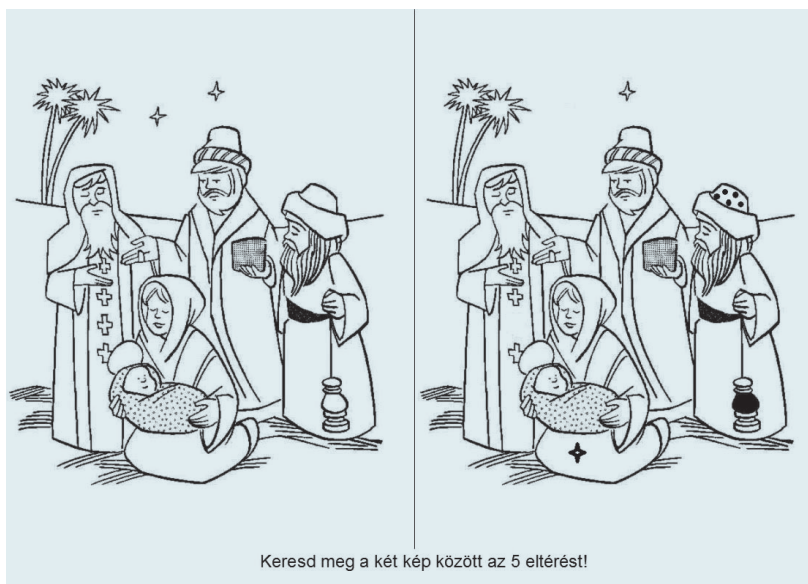
– Jaj, micsoda szégyen! Egy csomag vattát kaptam.

Mire a veje:

– Hát nem azt mondta, anyuka, hogy fülbevalót kér?

Mit mond az egyetemista november elsején?

– De jó! Karácsonyig már csak kettőt alszunk.

Keresd meg a két kép között az 5 eltérést!

Almás gyerekpuncs

Hozzávalók:

1 l víz

0,5 dl 100%-os narancslé
fél citrom leve

2 cm hosszú fahéjrúd vagy 0.5 moka kanál őrölt fahéj

8-10 szegfűszeg

3 ek méz

1 filter Earl Grey tea

1 mokkáskanál rumaroma

1 tasak vaníliás cukor

2 alma

Az elején odatettem a hozzávalókat, közben hámoztam, kockáztam az almát. Ahogy kész lett, ment az is bele. Amikor szinte szétfőtt az alma, akkor volt kész. A torokfájásomnak mindenképp jót tett.

Kóstoljátok meg ti is, puncsra fel!

